

Fra: Frederik Valdorf [<mailto:valdorfz@gmail.com>]

Sendt: 3. januar 2019 19:50

Til: Jan Schioldan <Jan.Schioldan@ft.dk>

Emne: Forslag til Peter Skaarup vedrørende retsløshed på de sociale områder

Kære Jan Schioldan

Som aftalt under vores behagelige og informative telefonsamtale dags dato sender jeg hermed denne mail vedrørende manglende retssikkerhed på de sociale områder.

Lidt om min baggrund for denne henvendelse:

Jeg er frivillig bisidder / partsrepræsentant – og har igennem snart 25 år sloges med diverse myndigheder, og mødt mange skæbner, hvorfor jeg har et indblik i hvordan det går for sig ude i landets Kommuner, og har samtidigt en historisk ballast med mig efter så mange år.

De seneste mange år har jeg kæmpet med Helsingør Kommune om en oplagt sag. Sagen handler om et funktionsnedsat barn og hendes far der på alle tænkelige måder er blevet svigtet af deres hjemkommune, jeg valgte derfor at politianmelde Helsingør Kommune til politiet, men anklagemyndigheden kunne ikke føre sagen fordi de vurderede sagen ville blive afvist ved domstolene, og det er ikke en enkeltstående sag, Ulla sagen fra Struer Kommune er en anden sag der kom medie dækning på, her anmeldte en gruppe borgere Struer Kommune, men til trods for mere end 140 anmeldelser i en oplagt sag valgte anklagemyndigheden, at afvise sagen.

Grunden til politiet ikke kan føre sagerne er den, at alle mellemretslige instanser skal være udtømte – problemet er bare det, at de mellemretslige instanser aldrig er udtømte, det vil i socialsager være Ankestyrelsen og Folketingets Ombudsmand.

Som praksis er i dag kan eksempelvis Ankestyrelsen afgøre sagen skal omgøres af Kommunen, og hvis Kommunen kommer frem til det samme resultat som tidligere, og borgeren fortsat ikke er enig skal sagen igen til Ankestyrelsen der forventeligt kommer frem til samme resultat igen, hvorfor sagen hjemsendes med beskeden om Kommunen skal genbehandle sagen, kun i helt særlige tilfælde kommer der en konkret afgørelse fra ankestyrelsen som lukker sagen. Denne frem og tilbage proces kan derfor køre længe, Kommunen kan så give borgere delvist medhold uden at give medhold, hvorfor sagen kan behandles som en chikanesag.

Et andet trick en Kommune kan bruge er at underbelyse sagen, fordi her vil sagen bare blive hjemsendt fordi Ankestyrelsen ikke kan afgøre sagen på det foreliggende grundlag, derved trækkes tiden ud, og borgerene vil i de tilfælde de kan begynde at arbejde eller give op. Det er vigtigt man holder sig for øje sagsbehandlings tiden i Ankestyrelsen er for eksempelvis Social 17 – 14 måneder, derfor er tre omgange i Ankestyrelsen op til 3 – 4 år hvor de svageste mennesker i Danmark ikke kan få de ydelser de har både behov for og krav på.

Der er sager hvor forældre til handicappede børn ikke kan få tabt arbejdsfortjeneste selv om de ved lov har krav på det, fordi sagen trækkes i langdrag i et sådan omfang børnene er blevet voksne hvorfor sagen lukkes. Det lyder måske overdrevent – men det er faktisk ikke uset, Kommunerne spiller altså på der kan opnås besparelser ved at sylte sagerne i klage processer uden ende.

Det er altså konkret der ikke findes retssikkerhed på dette område, og proceduren er vidt udbredt – dog er der forskel på Kommunernes evne til at løse sagerne, nogle Kommuner er forholdsvis konkret og der kan være tale om fejl, men andre Kommuner ligger med fejlrater på socialområdet på op i mod 60% selv om tvivlen typisk kommer Kommunen til gode, og mindre alvorlige fejl slet ikke registreres i de årlige opgørelser fra Socialministeriet.

Rigsadvokaten har på min opfordring set lidt på sagen og har telefonisk medgivet der er et problem i den slags sager. Men han kan ikke løse problematikken da det er et "lovlige limbo" borgeren og myndighederne står i. Det er derfor min opfordring, at Retsudvalget ser på sagen, så vi kan få mulighed for en borger kan anmelde myndigheder til politiet og få en retslig afgørelse i de tilfælde hvor Kommuner direkte bryder lovgivningen til skade for borgeren – altså kun i sager hvor der er tale om strafbare forhold, hvor myndigheden eller myndigheds personen kan straffes efter straffelovens bestemmelser.

Det skal dog nævnes, at borgeren kan køre civil sag mod Kommunen, men i sagens natur kan denne mulighed ikke rigtigt benyttes i praksis, da der typisk er tale om mindrebemidlede borgere. Retshjælp, fri proces og forsikrings betaling kan først komme på tale i de tilfælde hvor sagens behandling i de mellemretslige instanser er udtømte, og som jeg har redegjort for er de reelt aldrig udtømt. Dette betyder der kun står egen betaling for et søgsmål, dette er som nævnt udelukket for langt de fleste borgere.

Jeg stiller mig fuldt til rådighed for yderligere oplysninger, jeg skal dog gøre opmærksom på jeg ikke altid har fuldmagt i de konkrete sager jeg arbejder med, og at jeg ikke må dele oplysninger uden samtykke hvilket gør det lidt kompliceret at dokumentere mine sager uddybende nok, men der er andre måder hvor den beskrevne praksis kan underbygges i praksis.

Med venlig hilsen

Frederik Valdorf Hansen.

Snekkersten.

Bisidder / partsrepræsentant.